Datum van inontvangstneming	:	21/10/2014

Zaak C-430/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

19 september 2014

Verwijzende rechter:

Augstākā tiesa (Republiek Letland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

12 september 2014

Verzoeker tot cassatie:

Valsts ieņēmumu dienests

Verweerder in cassatie:

Artūrs Stretinskis

(omissis) **BESLISSING**

Riga, 12 september 2014

De Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta tiesnešu kolēģija (hoogste bestuursrechter van de Republiek Letland, afdeling ontvankelijkheid) (omissis) behandelt de bestuursrechtelijke zaak waaraan het beroep ten grondslag ligt dat door Artūrs Stretinskis is ingesteld tot nietigverklaring van besluit nr. 22.4/37649 van 22 juli 2010 van de Valsts ieņēmumu dienests (Letse belastingdienst), welke zaak thans betrekking heeft op het cassatieberoep dat door de Valsts ieņēmumu dienests is ingesteld tegen de uitspraak van de Administratīvā apgabaltiesa (bestuursrechter in hoger beroep) van 13 januari 2014,

en overweegt daarbij als volgt:

Toepasselijke bepalingen

Regelgeving van de Europese Unie

1 Artikel 29, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (hierna:

„douanewetboek") bepaalt dat „[d]e douanewaarde van ingevoerde goederen [...] de transactiewaarde van die goederen [is], dat wil zeggen de voor de goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs indien zij voor uitvoer naar het douanegebied van de Gemeenschap worden verkocht, in voorkomend geval na aanpassing overeenkomstig de artikelen 32 en 33, mits:

[...] **[Or. 2]**

d) koper en verkoper niet onderling zijn verbonden of, indien dat wel het geval is, de transactiewaarde voor douanedoeleinden aanvaardbaar is overeenkomstig lid 2."

Voorts bepaalt artikel 143, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (hierna: „uitvoeringsverordening"): „Voor de toepassing van artikel 29, lid 1, sub d, [...] van het Wetboek worden personen slechts geacht te zijn verbonden indien:

a) zij functionaris of directeur zijn van elkaars zaken;

b) zij door de wettelijke bepalingen worden erkend als in zaken verbonden;

c) zij werkgever en werknemer zijn;

d) enig persoon, hetzij rechtstreeks of zijdelings, 5 % of meer van het stemgerechtigde uitstaande kapitaal of aandelen van beiden bezit, controleert of houdt;

e) één van hen de ander, rechtstreeks of zijdelings, controleert;

f) beiden, rechtstreeks of zijdelings, worden gecontroleerd door een derde persoon;

g) zij samen, rechtstreeks of zijdelings, een derde persoon controleren, of

h) **zij behoren tot dezelfde familie.** Personen worden slechts geacht leden te zijn van dezelfde familie indien zij op een van de volgende wijzen met elkaar bloed- of aanverwant zijn:

[...]

– broers en zusters (of halfbroers en halfzusters),

[...]."

Nationale regelgeving

2 Volgens artikel 4, lid 1, van de Muitas likums (douanewet) handelt de Valsts ieņēmumu dienests douaneaangelegenheden af conform de in de regelgeving van de Europese Unie opgenomen procedures en bepaalt hij hoe douanecontroles worden uitgevoerd en hoe de in- en uitklaring gebeurt. De desbetreffende voorschriften worden gepubliceerd in het *Latvijas Vēstnesis* (Lets Publicatieblad).

Feiten

3 Tussen 2008 en 2010 voerde verzoeker in eerste aanleg, Artūrs Stretinskis, tweedehandskleding van de in de Verenigde Staten gevestigde bedrijven „Latcars LLC" en „Dexter Plus LLC" in om deze kleding in het vrije verkeer te brengen in de Europese Unie. Daartoe werden Enige Documenten ingevuld en ingediend. Verzoeker in eerste aanleg stelt dat hij de douanewaarde van de goederen had berekend op basis van de transactiewaarde en was uitgegaan van de op de facturen van de Amerikaanse bedrijven vermelde totale prijs voor de goederen en de transportprijs voor de verscheping van de goederen. **[Or. 3]**

4 Na de door verzoeker in eerste aanleg overgelegde documenten te hebben onderzocht en een inspectie te hebben verricht in zijn bedrijf, is de Valsts ieņēmumu dienests tot het besluit gekomen dat de boekhoudkundige stukken niet de werkelijke douanewaarde van de aangegeven goederen bevatten. De twijfel omtrent de vraag of de aangegeven douanewaarde van de goederen juist is, was onder meer gelegen in het feit dat verzoeker in eerste aanleg en Māris Stretinskis, de directeur van de bedrijven die de goederen leveren („Latcars LLC" en „Dexter Plus LLC"), broers zijn en daarmee personen die worden geacht te zijn verbonden in de zin van artikel 143, lid 1, sub h, van de uitvoeringsverordening. De Valsts ieņēmumu dienests stelde de douanewaarde van de goederen opnieuw vast en baseerde zich daarbij op de in de Unie beschikbare informatie conform het bepaalde in artikel 31 van het douanewetboek.

5 Verzoeker in eerste aanleg is in beroep gegaan bij de Administratīvā rajona tiesa (bestuursrechter in eerste aanleg) en heeft nietigverklaring gevorderd van het besluit van de Valsts ieņēmumu dienests.

6 De Administratīvā rajona tiesa heeft zijn beroep verworpen.

7 De Administratīvā apgabaltiesa, die de zaak in hoger beroep heeft behandeld, heeft het beroep toegewezen en in zijn uitspraak geoordeeld dat de twijfels van de Valsts ieņēmumu dienests over de werkelijke waarde van de goederen niet genoegzaam onderbouwd waren en dat appellant de douanewaarde van de goederen juist had aangegeven conform de transactiewaarde. Uit de overwegingen van de uitspraak van de Administratīvā apgabaltiesa blijkt dat de bestuursrechter in hoger beroep het niet eens was met de zienswijze van de Valsts ieņēmumu dienests dat sprake was van een transactie tussen onderling verbonden personen in de zin van artikel 143, lid 1, sub h, van [de uitvoeringsverordening] omdat de

directeur van de Amerikaanse bedrijven (verkopers) de broer is van appellant. Volgens de Administratīvā apgabaltiesa zou met die onderlinge verbondenheid rekening kunnen worden gehouden indien blijkt dat appellants broer de eigenaar is van de genoemde bedrijven, maar de Valsts ieņēmumu dienests heeft dit punt helemaal niet onderzocht.

8 De Valsts ieņēmumu dienests heeft cassatieberoep ingesteld tegen de uitspraak van de Administratīvā apgabaltiesa. Het cassatieberoep berust onder meer op de grond dat de Administratīvā apgabaltiesa rekening had moeten houden met de onderlinge verbondenheid tussen appellant en de directeur van de Amerikaanse bedrijven.

Motivering van het verzoek tot uitlegging van de regelgeving van de Europese Unie

9 De in artikel 143, lid 1, van de uitvoeringsverordening genoemde tussen personen aanwezige relaties kunnen betrekking hebben op zowel natuurlijke personen als rechtspersonen. Wordt gekeken naar de begrippen „koper” en „verkoper” in artikel 29, lid 1, sub d, van het douanewetboek **[Or. 4]** in samenhang met artikel 143, lid 1, sub h, van [de uitvoeringsverordening], dan kan met voldoende zekerheid worden geconstateerd dat artikel 143, lid 1, sub h, slechts ziet op transacties waarbij beide partijen (koper en verkoper) natuurlijke personen zijn, aangezien alleen natuurlijke personen familieleden of verwanten kunnen zijn.

Evenwel mag niet uit het oog worden verloren dat de betrokken bepalingen (artikel 29 van het douanewetboek en artikel 143 van de uitvoeringsverordening) tot doel hebben dat de douanewaarde juist wordt bepaald wanneer het zeer waarschijnlijk is dat de bij een transactie betrokken partijen vanwege de tussen hen bestaande relatie er belang bij kunnen hebben om de transactiewaarde te verlagen ten opzichte van de marktprijs van vergelijkbare transacties.

Dit kan van belang zijn wanneer een natuurlijke persoon die bestuurder is van een bij de transactie betrokken rechtspersoon, eenzijdig bepaalt welke activiteiten die rechtspersoon verricht, en daarvan makkelijk gebruik kan maken om handelingen te verrichten die ook in het voordeel zijn van de andere bij de transactie betrokken partij (familieleden en verwanten). Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer de natuurlijke persoon de enige bestuurder, en tevens de enige eigenaar, van de rechtspersoon is.

Derhalve moet de vraag worden gesteld of artikel 29, lid 1, van het douanewetboek, gelezen in samenhang met artikel 143, lid 1, sub h, van [de uitvoeringsverordening], logischerwijs ook ziet op transacties waarbij de partijen rechtspersonen (of natuurlijke personen en rechtspersonen, zoals in het onderhavige geval) zijn, wanneer tussen de bestuurders daarvan (bijvoorbeeld de directeur, zoals de Valsts ieņēmumu dienests aangeeft, of leden van de raad van bestuur) sprake is van familierelaties of verwantschap, hetgeen waarschijnlijk ook

invloed kan hebben op de beslissing die wordt genomen over de prijs van de goederen.

10 Gelet op een en ander moeten volgens de Augstākā tiesa prejudiciële vragen worden voorgelegd aan het Hof van Justitie van de Europese Unie. (omissis)

Krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (omissis) neemt de Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta tiesnešu kolēģija de navolgende

Beslissing:

Er wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1) Moet artikel 143, lid 1, sub h, van verordening nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek **[Or. 5]** aldus worden uitgelegd dat het niet alleen gevallen omvat waarin de bij een transactie betrokken partijen uitsluitend natuurlijke personen zijn, maar ook gevallen waarin sprake is van familierelaties of verwantschap tussen een bestuurder van een van de partijen (rechtspersoon) en de andere bij de transactie betrokken partij (natuurlijk persoon) of een bestuurder van die partij (indien het om een rechtspersoon gaat)?

2) Zo ja, moet de rechter die de zaak behandelt, de omstandigheden van de zaak dan nader onderzoeken en nagaan welke invloed de betrokken natuurlijke persoon daadwerkelijk uitoefent op de rechtspersoon?

De behandeling van de zaak wordt geschorst totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan.

Tegen deze beslissing staat geen beroep open.

[ondertekeningen]